

မြသန်းစာင့်

မိန်းမတို့အတွက်

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

ကျောင်းသားတုန်းက ဆီမွန်ဒီဗူးဗွား၏ ဝတ္ထုတိုကလေးများကို နည်းနည်းပါးပါး ဖတ်ခဲ့ဖူး သည် ။ ဝတ္ထုတို ဆိုသော်လည်း သိပ်တော့မတိုလှ၊ ဝတ္ထုလတ်ဟု ခေါ်ရမည်ထင်သည် ။ တစ်ပုဒ်က ‘အဖျက်ဆီးခံခဲ့ရသည့်မိန်းမ’ ဆိုသည့် ဝတ္ထု၊ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းပုံစံဖြင့် ရေးထားသဖြင့် ဖတ်ရလွယ် သည် ။ အရေးအသားက ဆန်းသစ်သည် ။ အတွေးအခေါ်ကလည်း ထူးခြားသည် ။ ဒီဗူးဗွားသည် မိန်းမတို့ ၏ အတွင်းစိတ်ကို ရေးရာတွင် တော်တော်အသေးစိတ်သည် ။ ဖတ်တုန်းက အမှတ်မဲ့ဖတ် လိုက်မိသော်လည်း ဖတ်ရင်း သူ့ဝတ္ထုကို စွဲသွားသည် ။ ထိုအထဲမှာ ပင် ဝတ္ထုလတ် သုံးပုဒ်ပါသဖြင့် ဆက်တိုက်ဖတ်ဖြစ်သွားသည် ။ နောက်တစ်ပုဒ်မှ ‘ရင့်မှ ညှိချိန်’ ဆိုသည့် ဝတ္ထုဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ပုဒ် မှာ ‘ တစ်ကိုယ်တော်စကားပြောခန်း ’ ဆိုသည့်ဝတ္ထု ဖြစ်သည် ။

‘ဖျက်ဆီးခံရသောမိန်းမ’ မှာ ချစ်သူခင်သူတို့ က လျစ်လျူပြုခံရထားရသော မိန်းမတစ် ယောက်အကြောင်းဖြစ်ပြီး၊ ‘ ရင့်မှ ညှိချိန် ’ မှာ ဇရာဘက်သို့ ချဉ်းလာသော မိန်းမတစ်ယောက်၏ ခံစားချက်ကို ရေးဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်သည် ။ ‘ တစ်ကိုယ်တော် စကားပြောခန်း ’ မှာ လည်း အထီးကျန် နိုင်လှသော မိန်းမတစ်ယောက်၏ ဘဝကို ရေးခြယ်ပြထားခြင်းဖြစ်သည် ။

ဝတ္ထုသုံးပုဒ်စလုံးမှာ မိန်းမတို့ ၏ စရိုက်ကို အသေးစိတ်ဖွဲ့ထားသည်

ကျွန်တော်သည် ဒီဗုဒ္ဓဘုရား၏ ဝတ္ထုလတ်သုံးပုဒ်ကို စွဲလမ်းသွားပြီးနောက် သူ့စာအုပ်များကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ဖတ်ဖြစ်သွားသည် ။ ‘ အတူနေရန် သူမလာသည် ’ ဆိုသည့် ဝတ္ထုထဲက သူ့ချစ်သူကို လုယူသွားသော ဇေဇီဗယားကို လက်စားချေသည့် ဖရန်ဆွာ၏ အချစ်ဆိပ်သည် အနံ့အသက်ကို ရှူလိုက် ရရုံဖြင့် မူးမေ့သွားလောက်အောင် ပြင်းထန်သည် ။ ဖရန်ဆွာသည် သူ့ချစ်သူကို လုယူသွားသော ဇေဇီဗယားကို ကလဲ့စားချေသွားခဲ့သည် ။ ထိုဝတ္ထုမှာ သူနှင့် ဒဿနဆရာ ယန်းပေါလ်ဆုတ်တို့ နှစ် ယောက်၏ ဆက်ဆံရေးကို ကမောက်ကမ ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ခဲ့သည့် မိန်းမတစ်ယောက်ကို ကလဲ့စားချေသည့်အနေဖြင့် ရေးခြင်းဖြစ်သည် ဟု ဝေဖန်ရေးဆရာတို့ က ဆိုကြသည် ။ ‘ မန်ဒရင်း ’ မှာ စစ်ပြီးခေတ် ပါရီရို စာပေ၊ နိုင်ငံရေးနှင့် ပညာတတ်အသိုင်းအဝိုင်းကို နောက်ခံပြုရေးထားသည် ။ ဝတ္ထုရှေ့တွင် ဤဝတ္ထုထဲမှ ဇာတ်ကောင်များ သည် မည်သူ့ကိုမျှ ရည်ရွယ်ရေးသားခြင်းမဟုတ်ပါ။ တူညီချက်တစ်စုံတစ်ရာရှိလျှင် တိုက်ဆိုင်မှုသာဖြစ်ပါသည် ’ဟု ရေးကတည်းက တစ်စုံတစ်ယောက် ကို ရည်ရွယ်မှန်း သိသာနေသည် ။ ဇာတ်ဆောင်နှစ်ဦးမှာ ထိုစဉ်က သက်ရှိထင်ရှားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် နှစ်ဦးကို ရည်ရွယ်ရေးထားခြင်းဖြစ်သည် ဟု ပါရီစာပေ အသိုင်းအဝိုင်းက ဆိုကြသည် ။

သူ ၏ ကိုယ်တိုင်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိကျမ်းများကား ဖတ်၍ အကောင်းဆုံးပင်။ ယင်းတို့ မှာ ‘ တာ ဝန်ကျေသော သမီးတစ်ယောက် ၏ မှတ်တမ်း ’၊ ‘ ဘဝစန်းပွင့်ချိန် ’ နှင့် ‘ ပတ်ဝန်းကျင်၏ တွန်း အား ’ ဆိုသည့် စာအုပ်များ ဖြစ်သည် ။

ဒီဗုဒ္ဓဗျာဒိတ်သည် ၁၉၀၈ ခုနှစ်တွင် ပါရိသုတ္တံ မွေးဖွားခဲ့သည် ။
(သူမွေးသည့်နေရာမှာ ပါရိသုတ္တံ အနုပညာရပ်ကွက်ရှိ အနုပညာရှင်တို့
စုဝေးရာ ‘ ရိတွန်းကမေး ’ အပေါ်ထပ် အခန်းတစ်ခန်းတွင် ဖြစ်သည် ။)
သူ့အဖေက အယူသည်းသည့် ဗရင်ဂျီဘာသာဝင် ရှေ့နေတစ်ဦးဖြစ်သည်
။ ထို့နောက် နာ မည်ကျော်ဆိုရသွန်းတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်ပြီး
ထူးဆန်းသည့် ဘာသာတွဲနှစ်ခုကို ယူခဲ့သည် ။ ယင်းမှာ
အနုပညာစာပေနှင့် သင်္ချာဖြစ်သည် ။ သို့ရာတွင် ၁၉၂၉ ခုနှစ်
ဘွဲ့ရသည့်အခါတွင် ဒဿနိကဗေဒဖြင့် ဘွဲ့ရခဲ့သည် ။ ထိုစဉ်က
ဒဿနဆရာယန်းပေါလ်ဆုတ်က ပထမရပြီး သူက ဒုတိယရခဲ့သည် ။
သူတို့ နှစ်ယောက်သည် နောင်တွင် ခိုင်မြဲသည့်မိတ်ဆွေများ
ဖြစ်လာခဲ့ကြသည် ။ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ပြီးသည့်အခါတွင် သူတို့
နှစ်ဦးသည် ဒဿနလှုပ်ရှားမှုတစ်ခုဖြစ်သော ဖြစ်တည်မှု ပဓာနဝါဒကို
ဦးဆောင်ခဲ့သူများ အဖြစ် ထင်ရှားလာခဲ့ကြသည် ။

* * *

ယခု ဒီဗုဒ္ဓဗျာဒိတ် ရေးသည့် ‘ ဒုတိယအမျိုးအစား ’
ဆိုသောစာအုပ်ကိုကား တော်တော်နောက် ကျမှ ဖတ်ရခြင်းဖြစ်သည် ။
မိန်းမတွေအကြောင်းကို ရေးထားသဖြင့် သာမန်မိန်းမစိတ်ကျမ်းတစ်
စောင်ဖြစ်မှာ ပဲဟု ထင်လိုက်သည် ။ ကြိုးစား၍
ဖတ်ကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင် ဒီဗုဒ္ဓဗျာဒိတ်၏ အရေးအ သားက
ကျွန်တော့်ကို ဆွဲခေါ်သွားသည် ။ မိန်းမများ ၏ အတွင်းစိတ်ကို
ရေးရာတွင် ထိုမျှအတွင်း ကျသော စာအုပ်မျိုးကို ကျွန်တော် တစ်ခါမျှ

မဖတ်ဖူးသေး။ သူ့စာအုပ်သည် မိန်းမတို့ ၏ လျှို့ဝှက် ချက်မှန်သမျှကို ဖွင့်ပြသွားသကဲ့သို့ရှိသည် ။ အိမ်တွင် အစ်ကိုများ မောင်များ ၏ အနိုင်ခံရသော မိန်း ကလေး၊ စိတ်ကူးတိမ်တိုက်တွေကိုစီးကာ အိပ်မက်တိုင်းပြည်သို့သွားနေသော အပျိုဖော်ဝင်စ၊ လောက အကြောင်းကို အနည်းနှင့်အများ နားလည်စပြုလာသော အပျိုစင်၊ အချစ်ဖြင့် ရွန်းလဲ့ဝင်းပ နေသောချစ်သူ။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်သောမိန်းမ။ ယောကျားလျာ၊ ပြည့်တန်ဆာမ၊ အိမ် ထောင်သည် ရှင်၊ မြေးတို့ ၏ အဘွား စသည် ဖြင့် မွေးလာသည် မှ သေသည် အထိ။ နုနယ်ပျိုပျစ်ရွယ်မှ ဆံဖြူသွားကြွရွယ်အထိ မိန်းမတို့ ၏ အတွင်းစိတ်ကို စေ့စပ်စွာ ရေးပြသွားသည် ။

ယခု ဆောင်းပါးများမှာ ‘ မြားနတ်မောင် ’ မဂ္ဂဇင်းတွင် လစဉ် ဖော်ပြခဲ့သော ဆောင်းပါးများ ဖြစ်သည် ။ ဆောင်းပါးများကို လစဉ်ဖော်ပြပေးခဲ့သည့် မြားနတ်မောင် မဂ္ဂဇင်းကို ကျေးဇူးတင် ကြောင်း ဖော်ပြပါသည် ။

မြသန်းတင့်

၁၅-၅-၁၉၉၅

* * *

မိန်းမနဲ့ အချစ်

အချစ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို နားလည်ကြရာမှာ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား မတူကြဘူး။ ဒါဟာ မိန်းမ နဲ့ ယောက်ျားကြားမှာ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး နားမလည်မှုကို ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းတစ်ခုပါ။ ကဗျာ ဆရာ ဘိုင်ရွန်က

“ ယောက်ျားအချစ်၊ ဖွင့်လှစ်ပြဆို၊ အပိုမရ၊ သူ့ဘဝ၏ ၊ တစ်စ တစ်ပိုင်း၊ ဆစ်အပိုင်းတည့်။ မိန်းမအချစ်၊ သူ့အဖြစ်ကား၊ ဘဝလုံးစုံ၊ အားလုံး ခြုံ၍ ” လို့ ဆိုဖူးပါတယ်။ သဘောကတော့ ယောက်ျားရဲ့ အချစ်ဟာ သူ့ဘဝရဲ့ အစိတ်အပိုင်းမျှသာတဲ့ ။ မိန်းမရဲ့ အချစ်ကတော့ သူ့ဘဝတစ်ခု လုံးပဲတဲ့ ။

ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဂျာမန်ဒဿနဆရာ နစ်ရှေးကလည်း အလားတူသဘောမျိုး ပြောခဲ့ဖူးပါ သည် ။

“ အချစ်ဆိုသော စကားလုံးတစ်လုံးသည် ” မိန်းမနှင့်ယောက်ျားတို့ အဖို့ အနက်အဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုးစီ ဆောင်လျက်ရှိ၏ ။ မိန်းမက နားလည်သော အချစ်၏ အဓိပ္ပာယ်သည် ရှင်း၏ ။ မိန်းမအဖို့ပ အချစ်ဆိုသောအရာသည် ဦးထိပ်ထားခြင်းဖြစ်ရုံမျှမက ကိုယ်ခန္ဓာကိုရော ဝိညာဉ်ကိုပါ ဘာကိုမျှ ဂရုမထား၊ ခြွင်းချက်မရှိ၊ ယုံမှတ် ပုံအပ်ထားခြင်း ဖြစ်၏ ။ သို့ဖြင့် မိန်းမ၏ ခြွင်းချက်မထားသောအချစ် သည် မိန်းမ၏ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု ဖြစ်လာခဲ့၏ ။ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုဆို၍ မိန်းမတွင် ထိုတစ်ခုသာ ရှိ၏ ။

ယောကျာ်းတစ်ယောက်အဖို့ မှ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်ပြီဆိုသည် နှင့် သူလိုချင်သောအရာ မှာ မိန်းမ၏ အချစ် ဖြစ်၏။ ယောကျာ်းတို့ အဖို့ မှ မိန်းမထံမှ အချစ်ကို တောင်း ဆိုသော်လည်း ထို အချစ်မျိုးကိုမူ မိန်းမအားမပေးလိုပေ။ မိန်းမချစ်သော အချစ်စိတ်နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါ အောင် လိုက်သွားသော ယောကျာ်းများ ရှိခဲ့သည် ဆိုလျှင် ထိုသူသည် ယောကျာ်းမဟုတ်တော့ဟု ပင် ဆိုရချေတော့မည်။

ယောကျာ်းတွေရဲ့ ဘဝတစ်ချိန်ချိန်မှာ အမူးအရူးချစ်ခဲ့တာတွေ ရှိကောင်းရှိနိုင်တယ်။ ဒါပေ မဲ့ နှစ်နှစ်ကာကာချစ်တဲ့ အချစ်ကြီးသူရယ်လို့ တော့ ယောကျာ်းတွေထဲမှာ တော်တော်ရှားမယ်ထင်ပါ တယ်။ အလွန် အရူးအမူး ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်မှာ တောင် သူတို့ ဟာ လုံးလုံးလျားလျား အလျှော့ပေးချစ် တာမျိုး မရှိပါဘူး။ သူတို့ ဟာ ချစ်သူတစ်ယောက်ရှေ့မှာ ဒူးထောက်ချင်ထောက်မယ်၊ ကိုယ့်ချစ်သူ ကို ပိုင်ဆိုင်စိတ်တွေ ပြင်းထန်ကောင်း ပြင်းထန်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ စိတ်ထဲမှာ တော့ သူတို့ ကိုယ်သူ တို့ ဘုရင်တွေလို့ ထင်နေကြဆဲပါ။ သူတို့ ချစ်လှချေရဲ့ ဆိုတဲ့ ချစ်သူဟာ အခြားသော အဖိုးတန် အရာတွေထဲက တစ်ခုသာ ဖြစ်နေပါတယ်။ သူတို့ ဟာ ချစ်သူတွေကို သူတို့ ဘဝထဲကို ပေါင်းစည်း ပေမယ့် မိန်းမတစ်ယောက်အတွက်၊ ချစ်သူတစ်ယောက်အတွက် ဘဝကိုတော့ အပျက်မခံကြပါ ဘူး။ မိန်းမသားကတော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး လေ။ မိန်းမချစ် လာပြီဆိုရင် အရှင်သခင်အတွက် အရာရာ ကို စွန့်လွှတ်ပစ်တော့တာပဲ။ ချစ်မိတဲ့ မိန်းမနိယာမတရားတဲ့ ။ မိန်းမဟာ သခင် မရှိရင် မတည်ရှိနိုင် ဘူးတဲ့ ။ သခင် မရှိရင် သူဟာ ပြန့်ကျဲနေတဲ့ ပန်းကုံးတစ်ကုံးနဲ့ တူတယ်တဲ့ ။

အမှန်ကတော့ ဒါဟာ သဘာဝတရားနဲ့ပ ဘာမှ မဆိုင်ဘူးလို့

ထင်ပါတယ်။ အချစ်နဲ့ ပတ် သက်လို့ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား
အမြင်တစ်မျိုးစီကွဲပြားခြားနားနေကြတာဟာ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျား
အခြေ အနေချင်းမတူ ကွဲပြားခြားနားကြလို့ ပဲလို့ ထင်ပါတယ်။
ယောက်ျားဆိုတဲ့ သတ္တဝါဟာ အစဉ်အလာ အရ အမှီအခိုကင်းတယ်။
လွတ်လပ်တယ်။ ဒီအထဲမှာ ယောက်ျားတံခွန်ကို လွှင့်ထူနိုင်ပြီး လူရည်
ချွန်က မိုးစွန်တမုတ်၊ ကြယ်ကိုဆွတ်လည်း ၊ မလွတ်စတမ်း၊
ရမြဲတမ်းဆိုတဲ့ စာဆိုတွေရှိခဲ့တယ်။ ဒါ ကြောင့် ယောက်ျားဟာ
ကမ္ဘာလောကကြီးကို လွှမ်းမိုးဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ယောက်ျားဟာ မျှော်မှန်း
ချက် ကြီးမားတယ်။ အဲဒီ မျှော်မှန်းချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့
ကြိုးစားတယ်။ မိန်းမသားကျ တော့ အားနည်းသူဖြစ်ခဲ့ရလေတော့
ဒီမျှော်မှန်းချက်တွေကို အကောင်အထည်ပေါ်အောင် ကြိုးစား
ခြင်းမပြုနိုင်ပေဘူးပေါ့။ မိန်းမသားဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက
မိဘမောင်ဖားတွေနဲ့ ပိတ်လှောင်နေခဲ့ တယ်။ ငယ်စဉ်ကတည်းက
ယောက်ျားထက် တစ်ပန်းရှုံးခဲ့တယ်။ ယောက်ျားဆိုတာ မြတ်တဲ့ သတ္တ
ဝါဆိုတဲ့ အစဉ်အလာအောက်မှာ ကြီးပြင်းလူလားမြောက်ခဲ့ရတယ်။
ဒါပေမဲ့ သူ့စိတ်ထဲမှာ တော့ သူ ဟာလည်း ယောက်ျားတွေလိုပဲ
မိန်းမတံခွန်ကို ထူချင်တယ်။ သူတို့လိုပဲ စွမ်းစွမ်းတမံ လုပ်ပြချင် တယ်။
ဒီတော့ သူဘာလုပ်သလဲ၊ သူအထင်ကြီးတဲ့ သူ့အရှင်သခင်လို့ ယူဆတဲ့
ယောက်ျားသားဆီ မှာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်၊ သူ့ဝိညာဉ်၊ သူ့ဘဝကို
ပုံအပ်လိုက်တာပါပဲ။ သူ့မှာ ဒီနည်းတစ်နည်းပဲရှိတော့တာ ကိုး။
မိန်းမဟာ ဘဝပေးကြောင့် အမြဲတမ်းမှီယိုနေရသူ၊
အားနည်းသူဖြစ်ခဲ့ရတော့ မိဘတို့ ၊ လင် ယောက်ျားတို့ ၊ အုပ်ထိန်းသူတို့
စတဲ့ ပဒေသရာဇ်မင်းတွေရဲ့ အမိန့်ကို နာခံရတာ ထက် နတ်တစ်ပါး
ချစ်သူတစ်ယောက်ကိုပဲ အလုပ်အကျွေးပြုချင်တယ်။

ဒီလိုအလုပ်အကျွေးပြုဖို့ ရွေးခဲ့တယ်။

ဒီလို ကျွန်ခံဖို့ ရွေးချယ်ခွင့်ရှိတာကိုပဲ မိန်းမသားရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်လို့ ထင်နေရှားတယ်။ ဒီ နည်းအားဖြင့် မိန်းမသားဟာ အရေးမကြီးတဲ့ သတ္တဝါအဖြစ်က သူ့ကိုယ်သူ ရုန်းထွက်ဖို့ ကြိုးစားပြ တယ်။ သူဟာ သူ့ခန္ဓာကိုယ်၊ သူ့ခံစားချက်၊ သူ့အပြုအမူတွေကို လှူဒါန်းပူဇော်ပြီး ယောက်ျားတို့ သူ့ ရဲ့ တန်ခိုးရှင်၊ သူ့ရဲ့ အထွတ်အမြတ်အဖြစ် ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်ကိုးကွယ်တော့တာပဲ။ ဒီနည်းအား ဖြင့် အချစ်ဟာ မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဘာသာတရားတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ တယ်။

မိန်းမဟာ အရွယ်ရောက်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူ့ကိုယ်သူ ယောက်ျားကလေးတွေနဲ့ တန်းတူဖြစ်ချင်တယ်။ သူတို့ ကို အားကျတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြိုင်လို့ မရတဲ့ အခါကျတော့ ယောက်ျားလေး တွေရဲ့ ယောက်ျားပီသမှုကို ရလိုတဲ့ အတွက် ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်အချစ်ကို လက်ခံလိုက် တာပါပဲ။ ဒီလိုလက်ခံတဲ့ နေရာမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ၊ ဘယ်ဝါ့ကိုမှ သဘောကျလို့ ရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်သူ့သဘောကျလို့ ၊ ဘယ်ဝါ့ကို သဘောကျရယ်လို့ ရယ် မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်ယောက်ျားလေး ကို ဖြစ်ဖြစ် သူက ချစ်လိုက်တော့တာပါပဲ။ သူ့ရဲ့ နံနဲ့ စိတ်ကို ဖြေဖျောက်ပစ်ဖို့ ၊ သူ့ကို တခြားယောက်ျားတွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်စေဖို့ အတွက် လက်ခံလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးဆရာမ အိုင်းရင်းရှူရီလီယော့တီက ‘ အသင်ပုရိသ ယောက်ျားတို့ ၊ အသင်ပုရိသတို့ ကို ကျွန်မ ချစ်ပါအံ့၊ အသင်တို့ ကို စောင့်မျှော်လက်သာ ရှိပါ၏ ။ မကြာမီ သင်တို့ နှင့် ကျွမ်းရတော့ မည်ကို

တွေးမိတိုင်း ကျွန်မ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခြင်း ဖြစ်ရပါ၏ ' လို့ ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။

အမှန်ကတော့ မိန်းမနဲ့ ယောက်ျားဆိုတာ သူလိုကိုယ်လို လူသားချည်းပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ယော ကျားဟာ မိန်းမရဲ့ အထင်ကြီးမှုကို ခံယူချင်ရင်တော့ သူဟာ လူသားတစ်ယောက် ဖြစ်ရပါလိမ့် မယ်။ ဆိုလိုတာက မိန်းမရဲ့ စိတ်မှာ လူစာရင်း အသွင်းခံရသူ ဖြစ်ရပါလိမ့်မယ်။ ကိုလိုနီအရာရှိကြီး တစ်ယောက်ရဲ့က သမီးတစ်ယောက်အဖို့ အာဖရိကတိုင်းရင်းသားတစ်ယောက်ဟာ လူသားတစ် ယောက်လို့ မယူဆဘူး။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟာ ကိုယ့်ထက်နိမ့်ကျတဲ့ သူတစ်ယောက်ဆီမှာ သူ့ကိုယ်သူ ပုံအပ်လိုက်တယ်ဆိုရင် သူဟာ အချစ်နဲ့ ထိုက်တန်ခြင်း မရှိတော့ဘူးလို့ သူ့ကိုယ်သူ ယူဆတဲ့ အတွက် သူ့ကိုယ်သူ နှိမ့်ချပစ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထုံးစံအားဖြင့်တော့ မိန်းကလေးဟာ မဟာဖို ကြီးစိုးမှုရှိတဲ့ သူ၊ ယောက်ျားပီသတဲ့ သူ၊ ကိုယ် နဲ့ မတူခြားနားထဲ ဗလငါးတန်ပြည့်စုံသူတို့ ကိုသာ ရှာဖွေလေ့ရှိပါတယ်။ တချို့ ကာယဗလကောင်း တဲ့ သူ၊ တချို့ ဂုဏ်အဆင့်အတန်းရှိတဲ့ သူ၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့တဲ့ သူ၊ တချို့က ဥစ္စာရှိတဲ့ သူ၊ တချို့ က ထက်မြက်တဲ့ သူ စသဖြင့် ကိုယ့်ထက်သာတာကိုပဲ ရွေးလေ့ရှိကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေ ဘယ် လိုပဲ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်စေ သူ့ချစ်သူဟာ ယောက်ျားပီသရမယ်ဆိုတာကိုတော့ အမြဲစဉ်းစားကြတယ်။

မိန်းမတွေနဲ့ ရင်းနှီးစွာ နေထိုင်ခြင်းဟာ ယောက်ျားတွေရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ပျက်စီးစေနိုင်ပါ တယ်။ နေ့စဉ်ပေါင်းသင်း

ဆက်ဆံရာမှာ ဖြစ်စေ၊ ပထမဆုံး နမ်းပြီးတဲ့ နောက်မှာ ဖြစ်စေ၊ မင်္ဂလာဦးည လွန်မြောက်သွားတဲ့ အခါမှာ ဖြစ်စေ ယောက်ျားရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာဟာ ပြုလဲကျသွားတော့တာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဝေးကနေ ချစ်တယ်ဆိုတာမျိုးကလည်း ရှိခဲ့သားကလား။ ဒါမျိုးဆိုတာ စိတ်ကူးယဉ် သက်သက်ပဲ ဖြစ်မှာ ပေါ့။ အချစ်ဟာ တဏှာပေမအချစ် ဖြစ်လာတယ်ဆိုတာ ဖို-မ ဆက်ဆံမှ သာ ဖြစ်လာတာပါ။ ပြောင်းပြန်ပြောရရင် တဏှာပေမ အချစ်ဓာတ်ဆိုတာ ဖို-မ ဆက်ဆံပြီးမှ ပေါ်လာ တာပါ။

တစ်ခါတလေလည်း ရှိတတ်သေးတယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ သူသိတဲ့ ယောက်ျားတွေ ထဲမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ အထင်ကြီးလို့ မရ၊ လေးစားကြည်ညိုလို့ မရတာ မျိုးတွေ။ အမှန်ကတော့ မိန်းမ ရဲ့ ဘဝမှာ အချစ်ဟာထ ထင်နေကြသလောက် အရေးမကြီးတဲ့ အခန်းကဏ္ဍမှာ ပါရှိနေတတ်ပါ တယ်။ မိန်းမတွေဟာ လင်ကိစ္စ၊ အိမ်ကိစ္စ၊ ပျော်ရွှင်မှုကိစ္စ၊ လူမှုရေးကိစ္စ၊ ကြီးပွားရေးကိစ္စတွေနဲ့ အလုပ်များ နေတတ်ပါတယ်။ မိန်းမအများ စုဟာ အသည်းနှင့်အောင် ချစ်ချင်သူတွေ ဖြစ်လိုကြပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ အများ စုဟာ ဒီလို မဖြစ်ခဲ့ကြပေမယ့် ဒါတွေဟာ အမှန်ကတော့ တစ်စိတ်တစ် ပိုင်း၊ မပြည့်မစုံ ရယ်စရာကောင်းတဲ့ ပုသဏ္ဍာန်မျိုးနဲ့ ပေါ်ခဲ့ကြတာပါပဲ။ တကယ်မှာ တော့ သူတို့ ဘဝမှာ ဒီလို အသည်းနှင့်အောင် ချစ်ခဲ့ရတာ မျိုးတွေ သိပ်ရှားပါတယ်။ နှစ်နှစ်ကာကာချစ်တတ်တဲ့ မိန်းမများ ဟာ ငယ်ငယ်တုန်းက ချစ်သူတို့ ဘာတို့ မထားခဲ့ဖူး၊ မရှိခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းမတွေ ဖြစ်လေ့ရှိပါ တယ်။ သူတို့ ဟာ ပထမမှာ မိန်းမတို့ ရဲက ဝတ္တရားတွေဖြစ်တဲ့ သားကိစ္စ၊ လင်ကိစ္စ၊ အိမ်ထောင်မှု ကိစ္စတွေကို ဦးစားပေးသူများ ဖြစ်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း အိမ်ထဲမှာ

တစ်ယောက်ထီး တည်း နေခဲ့ရတဲ့ မိန်းမတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း အနည်းနဲ့ အများ ဆိုသလို အောင်မြင် မှုမရှိတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်နေကြရတဲ့ မိန်းမတွေ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ အဲဒီ မှာ သူတို့ ရဲက စိတ်ပျက် စရာကောင်းတဲ့ ဘဝကို ပြန်တည်ဆောက်ဖို့ အတွက်၊ နှစ်သိမ့်မှု ရှာဖွေဖို့ အတွက် အားကိုးစရာ လူ တစ်ယောက်ကို တွေ့တာနဲ့ သူတို့ ဟာ အဲဒီ လူအပေါ်မှာ ပုံပြီးချစ်တတ်ကြပါတယ်။ မဒမ်အာစီအ ဒမ်ရိုဇေးနဲ့ မဒမ်အာဂိုးတို့ ဟာ အချစ်ကို စတင်တွေ့ရှိတော့ အသက်သုံးဆယ်အရွယ် ရောက်နေကြ ပါပြီ။ မဒမ်ကလတ်ပင်နာဆီဆိုလို့ ရိရင် အသက်လေးဆယ်နားတောင် ကပ်နေပါပြီ။ သူတို့ အဖို့ အချစ် သာလျှင် မွန်းကျပ်နေတဲ့ ဘဝက လွတ်ကြောင်း ထွက်ပေါက်ဖြစ်နေပါတယ်။

လွတ်လပ်ပြီး အမှီအခိုကင်းပါတယ်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးတွေမှာ တောင် အချစ်ဟာ သူတို့ အဖို့ စွဲလမ်းစရာကောင်းတဲ့ ထွက်ပေါက်ဖြစ်နေပါတယ်။ မိန်းမတစ်ယောက်အဖို့ သေတစ်ပန် သက်တစ် ဆုံး တာဝန်တွေ၊ အိမ်မှုကိစ္စတွေကို လုပ်သွားရတယ်ဆိုတာ တော်တော်စိတ်ဆင်းရဲစရာ ကောင်း နေပါတယ်။ မိန်းမကို မဆိုထားနဲ့ ယောက်ျားကလေးတွေတောင်မှ ပဲ လူပျိုပေါက်အရွယ်မှာ ဆိုရင် ကိုယ့်ထက်အသက်ကြီးတဲ့ မိန်းမတွေကို သဘောကျပြီး သူတို့ ရဲ့ အကြံဉာဏ်၊ သူတို့ ရဲ့ လမ်းညွှန် မှု၊ သူတို့ ရဲ့ ဆုံးမပဲ့ပြင်မှု၊ သူတို့ ရဲ့ အမေလို ပြုစုယုယမှုကို လိုချင်ကြတယ် မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ ယောက်ျားဆိုတဲ့ သမားရိုးကျထားခဲ့တဲ့ မာန၊ သူ့ရဲ့ ပညာအရည်အချင်း၊ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်မာနတို့ ကြောင့်သာလျှင် ကိုယ့်ထက်အသက်ကြီးတဲ့ မိန်းမရဲ့ လမ်းညွှန်မှုကို အဆုံးထိအောင် မခံယူတော့ ဘဲ လမ်းခွဲသွားတာပါ။ သူတို့ အဖို့ တော့ ကိုယ့်ထက်အသက်ကြီးတဲ့ မိန်းမနဲ့

ချစ်ခဲ့တာဟာ အဆင့် တစ်ခုလို့ ပဲ အောက်မေ့ပြီး မေ့ပျောက်ထားလိုက်နိုင်ပါတယ်။ ယောက်ျားတွေဟာ ကလေးဘဝမှာ ရော၊ လူလားမြောက်တဲ့ ဘဝမှာ ရော ခက်ခဲပင်ပန်းတဲ့ လမ်းတွေကို လျှောက်ခွင့်ရတာ ဟာ သူတို့ အ ဖို့ ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမယ်ထင်ပါတယ်။ မိန်းမတွေမှာ တော့ သူတို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မြူဆွယ် ဖြားယောင်းနေတဲ့ အရာတွေနဲ့ ဝန်းရံခြင်းခံနေရပါတယ်။ ဒါဟာ မိန်းမတွေအဖို့ ကံဆိုးတာပဲ။ သူ့ ဘေးမှာ ရှိတဲ့ လွယ်ကူသက်သာတဲ့ လမ်းတွေကို ဆင်းလာဖို့ သူ့ကို အရာရာက ဖိတ်ခေါ်မြူဆွယ် နေကြတယ်။ ကိုယ်သွားရမယ့်လမ်းကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းဖို့ မလိုဘဲ ရှိပြီးသား နှင်းဆီခင်းတဲ့ လမ်း တွေမှာ အသာအယာ လျှောက်လာဖို့ ဖြားယောင်းကြတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူလျှောက်လာခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူလျှောက်လာခဲ့တဲ့ လမ်းဟာ လွယ်ကူသက်သာတဲ့ လမ်း၊ နှင်းဆီခင်းထားတဲ့ လမ်း၊ တံလှုပ် တွေထနေတဲ့ လမ်းကြီးပါကလား တံလှုပ်ကို ရေထင်ခဲ့ပါပကောလားလို့ သတိရလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ တော့ သူ့အဖို့ အချိန်နှောင်းသွားပါပြီ။ ဒီလမ်းကို လျှောက်ခဲ့ရတာ နဲ့ ပဲ သူ့မှာ ခွန်အားတွေ ကုန်ခန်း သွားခဲ့ပါပြီ။

စိတ်သရုပ်ခွဲပညာရှင်တွေ ပြောလေ့ရှိတဲ့ စကားတစ်ခွန်း ရှိသေးတယ်။ မိန်းမဟာ သူ့ချစ်သူ ထံ အဖေရဲ့ ကိုယ်ပွားကို ရှာတတ်သတဲ့ လေ ဒီလိုဖြစ်ရတာ ဟာ အဖေတော်လို့ ဒီလိုဖြစ်ရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်လို့ ဒီလိုဖြစ်ရတာ ပါ။ သူ ကလေးမလေးဘဝတုန်းက အဖေဟာ သူတို့ မျက်စိထဲမှာ အရောင်တွေတောက်ပြီး အထင်ကြီးစရာ ဖြစ်နေခဲ့တယ်လေ။ ဒီပဉ္စ လက်တန်ခိုးဟာ ယောက်ျားတိုင်း ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပဉ္စလက်တန်ခိုး

မဟုတ်လား။

အမှန်ကတော့ မိန်းမဟာ လူတစ်ယောက်ကို အခြားလူတစ်ယောက်ထံမှာ လူဝင်စားဖြစ် တာကို အလိုမရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတွေ့ဖူးတဲ့ အခြေအနေတစ်ခုကိုတော့ ပြန်လည်တည်ဆောက် တတ်လေ့ရှိပါတယ်။

သူ ကလေးမကလေးတုန်းက တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို ကြီးပျင်းလာတဲ့ အခါမှာ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ယူတဲ့ သဘောပါ။ မိန်းကလေးဟာ အိမ်နဲ့ မကွဲမကွာ ရှိနေခဲ့ရတယ်။ မိသားစုတစ်လျှောက်လုံး အတူနေခဲ့ရတယ်။ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းတဲ့ အရသာကို သူကောင်းကောင်း နားလည်တယ်။ အချစ်ဝင်လာတဲ့ အခါကျတော့ သူ့မှာ အဖေအစား ပြန်ရလာတယ်။ ဆုံးရှုံးလွန် မြောက်သွားတဲ့ ကလေးဘဝ အစားပြန်ရလာတယ်။ သူဟာ သူ့ခေါင်းပေးမှာ အမိုးကလေး ပြန်လို ချင်တယ်။ သူ့တစ်ကိုယ်တည်း လုံခြုံအောင် ကာကွယ်ဖို့ နံရံကလေး ပြန်လိုချင်လာတယ်။ သူ့ရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးမယ် ၊ အခွင့်အာဏာပိုင်သူကို သူလိုချင်တယ်လေ။ မိန်းမတော်တော်များမှာ ကလေးဘဝက စိတ်ကူးတွေ အမြဲလိုလို ခြောက်လှန့်နေတတ်ကြ တယ်။ သူတို့ ကို ကလေးရယ်၊ ကလေးမရယ်လို့ ခေါ်ရင် သဘောကျတတ်ကြတယ်။ ဒီစကားလုံး တွေဟာ မိန်းမတွေရဲ့ နှလုံးသားကို ကိုင်လှုပ်တဲ့ စကားလုံးပါပဲ။ မိန်းမတွေဟာ အသက်ကြီးလာတာ ကို တော်တော်စိတ်ဆင်းရဲကြတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကလေးဘဝကို သက်တမ်းရှည်စေလိုတဲ့ သဘော နဲ့ သူတို့ အဝတ်အစားမှာ ၊ အ ပြု အ မူ မှာ ကလေးဆန်နေကြခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒီအထဲမှာ

ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ ကလေးဆန်လိုက်ရပြီ ဆိုရင်တော့ သူတို့ မှာ
ပျော်လို့ မဆိုးနိုင်တော့ဘူးပေါ့။

* * *

နွမ်းလျာတွေးတော ငေးမောနေသော လုံမလေး

က လေး ဘ ဝ တ စ် လျှော က် လုံး မှာ မိန်းကလေးဟာ အနိုင်ကျင့်ခံရတယ်။ ဟိုဟာမလုပ်နဲ့ ၊ ဒီ ဟာမလုပ်နဲ့ ဆိုပြီး ချုပ်ချယ်ခံရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဟာလည်း ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်မှုရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ် ယောက်လို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ထင်နေတယ်လေ။ မိသားစုနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ ၊ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဆက်ဆံရာမှာ ၊ စာသင်ခန်းထဲမှာ ၊ ကစားပွဲမှာ သူ့ကိုယ်သူ အားကိုးကျော်လွှားနိုင်တဲ့ သတ္တဝါတစ်ခု လို့ ထင်နေတာပါပဲ။ အပျိုဘော်ဝင်ရင် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ နေရမယ်ဆိုတဲ့ အတွေးဟာ သူ့အဖို့ ဝေးလံတဲ့ အိပ်မက်တွေပဲ ဖြစ်နေသေးတယ်။

အဲ အပျိုဘော်လည်း ဝင်ရော အနာဂတ်ဟာ သူ့အနားကို ချဉ်းကပ်လာရုံသာ မဟုတ်တော့ ဘဲ၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို အတင်းဝင်ရောက်ပြီး တိုက်အိမ် ဆောက်နေတော့တာပါပဲ။ တကယ့်အမှန် ဘဝကို စတွေ့တော့တာပါပဲ။ လူပျိုဘော်ဝင်စ ယောက်ျားလျှေးကတော့ သူတို့ လူပျိုဘဝကို ရဲရဲ ကြီး ပြေးတွေ့တယ်။ အဲဒီ ဘဝထဲကို သွက်လက်စွာ လှမ်းဝင်သွားကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေး များမှာ တော့ မမြင်နိုင်တဲ့ ဘဝသစ်၊ ကဏ္ဍသစ် ပွင့်လာမည့် အချိန်ကို ရင်တထိတ်ထိတ်နဲ့ စောင့်စား နေကြရတယ်။ ဒီအချိန်မှာ မိန်းမဘဝ ဇာတ်လမ်းဟာ အစပြုပြီး အချိန်က သူ့ကို အဲဒီ ဇာတ်စင်ဆီကို သယ်ဆောင်သွားတော့တယ်။ မိန်းကလေးဟာ

ကလေးဆန်တဲ့ အတိတ်က လွတ်မြောက်သွား ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ဟာ သူ့အဖို့ အကူးအပြောင်းကာလ ဖြစ်နေသေးတယ်။ ဒီကာလမှာ ခိုင်မာတဲ့ မျှော်မှန်းချက်တွေ၊ ရည်ရွယ်ချက်တွေ မရှိသေးဘူး။ ထွေရာစိတ်ကူးတွေပဲ ရှိသေးတယ်။ သိသည် ဖြစ်စေ၊ မသိသည် ဖြစ်စေ၊ နုပျိုတဲ့ သူ့ဘဝဟာ စောင့်ဆိုင်းရတဲ့ ကာလထဲမှာ ရောက်နေတယ်။ သူ ဟာ ယောက်ျားသားကို စောင့်ဆိုင်းနေပြီပေါ့။

လူပျိုပေါက်ကလေးဟာလည်း မိန်းမကို အိပ်မက် မက်တယ်။ မိန်းမအကြောင်းကို တွေး တယ်။ ဒါဟာ ဘာမှ သံသယရှိစရာ မလိုပါဘူး။ လူပျိုပေါက်ဟာ မိန်းမကို တမ်းတပေမှာ ပဲ။ ဒါပေမဲ့ အပျိုမကလေးက သူ့ဘဝထဲက အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုထက်တော့ ပိုမှာ မဟုတ်ဘူး ။ အပျိုမလေးဟာ သူ့ကံကြမ္မာကြီးတစ်ခုလုံးကိုလည်း လွှမ်းခြုံလာ မှာ မဟုတ်ဘူး ။ ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေးတွေကျတော့ ဒီလိုမဟုတ်တော့ဘူး။ လွတ်လပ်စွာ ကြီးပြင်းလာရသည် ဖြစ်စေ၊ အုပ်ထိန်းမှု တွေ အောက်မှာ ကြီး ပြင်းလာရသည် ဖြစ်စေ၊ မိန်းကလေးတွေကျတော့ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကို ထွက်ပေါက် အဖြစ်၊ အားကိုးအားထားရာအဖြစ်၊ ခိုလှုံရာအဖြစ် ယူဆခဲ့ကြတယ်။ သူဟာ ပါးဆီးယတ်(စ်)ဒါမှ မဟုတ် စိန့်ဂျော့ရဲ့ တောက်ပဝင်းလက်နေတဲ့ မျက်နှာ၊ သူဟာ ကယ်တင်သူ၊ သူဟာ ချမ်းသာပြီး တန်ခိုးအာဏာရှိတဲ့ သူ။ လက်ထဲမှာ ပျော်ရွှင်မှုဘဏ္ဍာတိုက်ကိုဖွင့်ဖို့ပဲ သော့တွေကို ကိုင်ထားတဲ့ သူ။ သူဟာ ရွှေမင်းသားကလေး။ သူ့ရဲ့ အယုအယ၊ အချောအမြူ၊ အထွေးအပိုက်ကို ခံလိုက်ရတယ်ဆို ရင် ကျယ်ပြန့်လှတဲ့ ဘဝရေစီးကြောင်းကြီးထဲမှာ တငြိမ့်ငြိမ့် မျောပါသွားလိမ့်မယ်လို့ မိန်းကလေး ထင်ခဲ့တယ်။ သူငယ်ငယ်က အမေရင်ခွင့်မှာ ခိုမှီခဲ့ရသလိုပေါ့လေ။ သူ့ချစ်သူနဲ့

နူးညံ့ချိုသာတဲ့ အမိန့်ပေးမှု၊ အာဏာပိုင်မှုအောက်မှာ သူစေလိုရာစေ၊
ခိုင်းလိုရာခိုင်း မငြိမပြင် လုပ်မယ်လို့ တွေးခဲ့ တယ်။ သူငယ်ငယ်က
အဖေ့လက်မောင်းကြားမှာ ၊ ရင်အုပ်ကြားမှာ နေခဲ့ရတုန်းက
လုံခြုံစိတ်ချစွာ နေရတယ်လို့ ခံစားရသလိုပေါ့။ ပဉ္စလက်ဆန်တဲ့
အကြည့်တွေ၊ ပဉ္စလက်ဆန်တဲ့ အပွေ့အဖက်တွေ ကြောင့် ရင်တဖိုဖို
ဖြစ်ရပြီး သူ့ရဲ့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်လာပြန်ရော။ မိန်းကလေးဟာ ဖိုရဲ့
သာလွန်မှု၊ ဖိုရဲ့ မြင့်မြတ်မှုကို အမြဲလိုလို အထင်ကြီးနေတတ်တယ်။
ဖိုသတ္တဝါတွေမှာ ဒီလို သာလွန်မှုရှိတယ်။ ဂုဏ် သိက္ခာရှိတယ်လို့
မိန်းကလေးစိတ်ထဲမှာ ထင်တာဟာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ရူးရူးနှမ်းနှမ်း
စိတ်ကူးတစ် ခု မဟုတ်ဘူး ။ ဒီလိုထင်လာရတာ ဟာ စီးပွားရေးနဲ့
လူမှုရေးအကြောင်းတွေရှိတယ်။ ယောက်ျားဆို တာ ကမ္ဘာလောကရဲ့
အရှင်သခင် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ အဲဒီ အရှင်သခင်ရဲ့
ကျေးကျွန်ဖြစ်ရတာ ဟာ အကောင်းဆုံးဖြစ်တယ်ဆိုတာ ရှိသမျှ
အရာတိုင်းက မိန်းကလေးကို နှိုးဆော်သတိပေးတာ ပေါ့။
သူ့မိဘတွေကလည်း တိုက်တွန်းကြတယ်။ အဖေကလည်း သမီးရဲ့
အောင်မြင်မှုကိုကြည့်ပြီး ဂုဏ်ယူနေတယ်။ အမေကလည်း တောကပ်တဲ့
အနာဂတ်ကို မြင်နေတယ်။ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း တွေက
အားကျကြတယ်။ မနာလိုတိုရှည် ဖြစ်ကြတယ်။ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းဟာ
ယောက်ျားအပီသ ဆုံး ဂရုစိုက်မှုကို ခံရတာ ကို မြင်တော့
သဘောကျကြတယ်။ အားကျကြတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ အမေရီ
က နံ ကော လိ ပ် ကျော င်း တွေ မှာ လုံမလေးတစ်ယောက်ရဲ့
လူမှုအဆင့်အတန်းကိုကြည့်ရင် သူတွဲခဲ့ တဲ့ အတွဲအရေအတွက်နဲ့
တိုင်းထွာကြတာပေါ့။

အိမ်ထောင်ပြုတာဟာ ဂုဏ်ယူအပ်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပါ။ ပြီးတော့

တခြားကိစ္စများ လောက် ဗဟု သုတကိစ္စများ တဲ့ အလုပ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ မိန်းမရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို အစွန်းအထင်းမရှိအောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ အရာ။ မိန်းမရဲ့ ချစ်သူအဖြစ်၊ မိခင်အဖြစ် တောင့်တတဲ့ စိတ်ဗီဇကို ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင် တာဆိုလို့ အိမ်ထောင်ပြုတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပဲ ရှိပါတယ်။ ဒီအချက်ကို မိန်းကလေးရဲ့ အသိုင်းအဝိုင်း ကလည်း သဘောပေါက်လေ့ ရှိကြတယ်။ မိန်းကလေးကိုယ်တိုင်ကလည်း သဘောပေါက်တတ်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အဖို့ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းဟာ အရေးကြီးတဲ့ လုပ်ငန်း ကြီးတစ်ရပ်လို့ ယူဆထားကြတာပဲ မဟုတ်လား။ မိန်းမရဲ့ အမြင်မှာ ယောက်ျားဟာ အခြားသူတစ် ယောက်ကို ပြန်ဝင်စားထားတဲ့ သူ။ သူဟာလည်း ယောက်ျားအဖို့ အခြားသူတစ်ယောက်က ပြန်ပြီး ဝင်စားထားတဲ့ သူ။ အဲဒီ လူဝင်စားတဲ့ အခြားတစ်ယောက်ဟာ သူ့အဖို့ အရေးကြီးတယ်လို့ မိန်းမက ထင်တယ်။ သူကတော့ အဲဒီ ဝင်စားသူနဲ့ စာရင် ဘာမှ အရေးမကြီးဘူးလို့ ယူဆတယ်။ မိဘရဲ့ ရင် အုပ်အောက်က လွတ်မြောက်ပြီလေ။ အမေရဲ့ အုပ်ထိန်းမှုအောက်က လွတ်မြောက်ပြီလေ။ သူ့ အနာဂတ်ကို သူဖွင့်လှစ်ရတော့မယ်။ အပေါ်စီးရတဲ့ အောင်မြင်မှုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အရှင်သခင် ရဲ့ လက်ထဲကို ဝကွက်အပ်လိုက်ရတဲ့ အောင်မြင်မှုမျိုးပါ။

မကြာခဏ ပြောလေ့ရှိကြတဲ့ စကားတစ်ခွန်းရှိတယ်။ ဒီလို အိမ်ထောင်ပြုပြီး လင်ရဲ့ ဩဇာခံ ဖြစ်သွားတာနဲ့ မိန်းကလေးဟာ ယောက်ျားလေးတွေထက် ရုပ်ဝတ္ထုအရာမှာ ရော၊ စိတ်ဓာတ်ရေး အရာမှာ ရော နိမ့်ကျသွားပြီတဲ့ ၊ တစ်ပန်းရှုံးသွားပြီတဲ့ ။ သူတို့ နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းမပြုနိုင်တော့ဘူးတဲ့ ။ ဒီလိုနဲ့ သူဟာ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲက ထွက်သွားပြီး သူ့အစား သူတို့ နဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ယောက်ျားကလေးထဲက

တစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်တယ်တဲ့ ။ ဒီနည်းအားဖြင့် မိန်းကလေးဟာ ပျော်ရွှင်မှုကို ရရှိတယ်လို့ ဆို လေ့ရှိကြတယ်။ သူဒီလိုယှဉ်ပြိုင်ပွဲက ထွက်သွားရတာ ၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆီမှာ အရှုံးပေး လိုက်ရတာ ဟာ သူ့ပင်ကိုက သိမ်ငယ်မှုကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ကြီးပြင်းလာခဲ့တဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ၊ ကလေးမလေးဘဝတုန်းက တွေ့ခဲ့ရတဲ့ အနိုင်ကျင့်ခံရမှုတွေကြောင့်သာလျှင် သူ ဒီလို သိမ်ငယ်သွားရခြင်းပါ။

တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့လေ။ အရွယ်ရောက်လာတာနဲ့ အပျိုဘော်ဝင်လာတာနဲ့ လုံမလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အနေအထားမှာ အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တာတော့ ရှိတယ်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အရင်တုန်းကထက် နုနယ်လာတယ်။ အမျိုးသမီးတို့ ရဲ့ ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းများ ဟာလည်း ထိလွယ် ခိုက်လွယ်ဖြစ် လာပြီး သူတို့ လုပ်ငန်းတွေဟာလည်း ပိုပြီး သိမ်မွေ့ရှုပ်ထွေးလာကြတယ်။ ထူးဆန်း ပြီး စိတ်ညစ်စရာကောင်းတဲ့ သူ့ရင်အုံကိုက ဝန်ထုပ်ကြီးတစ်ခုလို ဖြစ်လာတယ်။ အပြင်းအထန် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားတဲ့ အခါများ ဆိုရင် ရင်သားက တုန်ယင်ပြီး နာတဲ့ အတွက် သူ့ရှိကြောင်း မိန်း ကလေးကို သတိပေးနေသလိုတောင် ထင်ရတယ်။ မိန်းမဟော်မုန်းဓာတ်တွေ၊ မညီမျှမှုကြောင့် အာရုံကြော အားနည်းပြီး တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်တာတို့ ၊ စိတ်ကယောက်ကယက်ဖြစ်တာတို့ ဖြစ် လာတတ်တယ်။ ရာသီပန်းပွင့်ရတာ ဟာလည်း တော်တော်ပင်ပန်းဆင်းရဲတဲ့ အလုပ်တစ်ခုပါ။ ခေါင်း ကိုက်တယ်။ အလွန်အမင်း ပင်ပန်းအားကုန်တယ်။ ဗိုက်နာတယ်။ နေ့စဉ်လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ကိစ္စတွေ လုပ်ရတာ ကို သိပ်ပင်ပန်းနေတယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ရင်လည်း မလုပ်ချင်မကိုင်ချင် ဖြစ်နေတယ်။ စိတ် ဓာတ်ရေးရာ အခက်အခဲတွေ ပေါ်လာတယ်။ အာရုံကြော အားနည်းတာများ ရင် စိတ်တိုတာတွေ များ

ရင် မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ တစ်ပိုင်းရှူးသွပ်တဲ့ ရောဂါတောင်
ယာယီဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ အာရုံ ကြောဖွဲ့စည်းမှုစနစ်ဟာ ကိုယ်ခန္ဓာကို
ဖြစ်စေ၊ စိတ်ဓာတ်ဆိုင်ရာကိုဖြစ်စေ၊ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းနည်း လာတယ်။
သွေးလှည့်ပတ်သွားလာမှုမှာ လည်း အခက်အခဲတွေရှိလာတယ်။
မူးဝေတတ်ပြီး သူ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ မန်းမဘဝနဲ့ ကမ္ဘာလောကကြီးကို
ပိုင်းခြားကာရံထားတဲ့ ပိတ်ကားကြီးလို ဖြစ် နေတယ်။
သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နှင်းတွေ ရီဝေမှုန်မှိုင်းနေတယ်လို့ ထင်လာရတယ်။
သူဟာ မွန်းကျပ် ပြီး ကမ္ဘာလောကကြီးနဲ့ အဆက်ပြတ်သွားတော့တယ်။
မိန်းကလေးဟာ ကြောက်လန့်ပြီး စကြဝဠာ ကြီးတစ်ခုလုံးဟာ
လေးလံတဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီး၊ သူမထမ်းနိုင်လောက်အောင်လေးလံတဲ့
အရာကြီး လို့ ထင်လာတယ်။ သူဟာ ဝန်ထုပ်ကြီးအောက်မှာ
ပိနေတယ်။ ပြားနေတယ်။ လုံမလေးဟာ ကမ္ဘာ လောကကြီး
တစ်ခုလုံးနဲ့ သူ့စိမ်းတစ်ရံဆံ ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် သူ့ကိုယ်တိုင်နဲ့ လည်း
သူ့ဘာသာသူ လူ့စိမ်းတစ်ယောက်လို ခံစားနေရတယ်။ သူ့ဘဝရဲ့
ပေါင်းစပ်မှုတွေဟာ ပြိုကွဲပျက်စီးသွားကြတယ်။ အချိန်ကာလတွေဟာ
တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု အဆက်အစပ်မရှိဘဲ တခြားစီ ဖြစ်သွားကြတယ်။
လူတွေကို မှတ်မိပေမယ့် သတိကင်းစွာနှင့် မှတ်မိနေတာမျိုး ဖြစ်တယ်။
တကယ်လို့ သူ့အတွေးအခေါ်ဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားနိုင်တဲ့ ဉာဏ်ဟာ
ပျက်ပြားမသွားသေးဘူးဆိုရင်လည်း ဒီစဉ်းစားဉာဏ်တွေဟာ
ကိုယ်ခန္ဓာ ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ခံစားမှုတွေကို
အကျိုးပြုဖို့ ပဲ ဖြစ်တော့တယ်။ လုံမလေးရဲ့ အပျိုဘော်ဝင်စအရွယ်မှာ
ဖြစ်လေ့ရှိတဲ့ ဒီအချက်တွေဟာ တော်တော်အရေးကြီးတဲ့ အချက်တွေပါ။
ဒါပေမယ့် ဒီထက်အရေးကြီးတာကတော့ ဒီအချက်တွေကို လုံမလေး
ဘယ်လိုသဘောထားသလဲ။ ဘယ်လိုမြင်သလဲဆိုတဲ့ အချက်ပါ။

ဆယ်သုံးနှစ်အရွယ်ဟာ ယောက်ျားကလေးတွေအဖို့ အဓမ္မမှုကို သင်ကြားချင်တဲ့ အရွယ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချိန်ဟာ သူတို့ သွေးသားဆူဖြိုးစပြုတဲ့ ပထမဆုံးအဆင့်ပေကိုး၊ ဒီအရွယ်ဟာ သူ တို့ ရဲက သွေးဆူစအချိန်းကိုး။ အနိုင်ယူချင်စတ် အားကြီးတဲ့ အချိန်။ ပြိုင်ချင်ဆိုင်ချင်၊ နိုင်ချင်တဲ့ အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အရွယ်မှာ ပဲ လုံမလေးဟာလည်း ငယ်ငယ်က ကစားခဲ့တဲ့ ကြမ်းကြမ်းတမ်း တမ်း ကစားနည်းတွေကို မကစားတော့ဘဲ ရပ်စဲလိုက်တဲ့ အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်ကစားချင်ရင် လုံမလေးအဖို့ အားကစားနည်းတွေ အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။ ဒါ ပေမဲ့ သိကြတဲ့ အတိုင်း အားကစားဆိုတာ တမင်ဖန်တီးပြုလုပ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းတွေ အောက်မှာ အထူးလေ့ကျင့်ရတဲ့ အလုပ်မျိုး။ ဒီစည်းကမ်းကို လိုက်နာရတဲ့ အလုပ်မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ အားကစားဟာ မလွတ်လပ်ဘူး။ စည်းကမ်းကလနားတွေ များ တယ်။ ဘဝမှာ အပိုလိုဖြစ်နေတယ်။ အားကစားပွဲတစ်ခုကနေ လောကကြီးအကြောင်းကို ဘာမျှပိုမို သိနားလည်နိုင်လာတာ မဟုတ်ဘူး ။ ကိုယ်အတ္တအကြောင်းကို ပိုပြီး နားလည်လာတာ မဟုတ်ဘူး ။ တစ်ယောက်ချင်းယှဉ်ပြိုင်တာ မမျှော်လင့်ဘဲတောင်အတက်ကို တက်လိုက်ရတာ ကမှ လောကကြီးအကြောင်းကို နားလည်လာနိုင်သေး တယ်။ အားကစားအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဟာ ပြိုင်ဘက် မြေကြီးပေါ်တွန်းလှဲပစ်နိုင်ခဲ့တဲ့ ဆယ်သုံး နှစ်သား ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားမှုကို ဘယ်တော့မှ နားလည်နိုင်မှာ မဟုတ် ပါဘူး။ ပြီးတော့ ခုခေတ်တိုင်းပြည် တော်တော်များများမှာ လည်း အမျိုးသမီးတွေ အားကစားမှာ

သိပ်ပြီးဝါသနာမထုံကြတော့ပါဘူး။ နပန်းတို့ ၊ တောင်တက်တို့ စတဲ့ အားကစားတွေကို အမျိုးသမီး များ အတွက် တားမြစ်ထားလေတော့ သူတို့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ဆင်းရဲပင်ပန်းတယ်။ ထိခိုက်တယ်ဆိုရင် လည်း သက်သာတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးနဲ့ တွေ့ရတာ တွေလောက်ပဲ ရှိပါတော့တယ်။

ငယ်ငယ်တုန်းကလို နေရာတကာမှာ ပါဝင်ခြင်း၊ လူစွာလုပ်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ အခြေအနေ ပေးသလောက်သာ ပါဝင်လှုပ်ရှားကြပါတော့တယ်။ လုံမလေးတွေဟာ စူးစမ်းခြင်းမပြုဖို့ ၊ စွန့်စား ခြင်း မပြုဖို့ ၊ ဖြစ်နိုင်တဲ့ နယ်နိမိတ်ကို ကျော်လွန်မသွားဖို့ပ တားမြစ်ပိတ်ပင်ခြင်း ခံလာခဲ့ကြရတယ်။ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားကလေးတွေအဖို့ မရှိမဖြစ်တဲ့ အရေးပါမှုနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်မှုစိတ်ဓာတ်ကို သူတို့ နားမလည်နိုင်ကြဘူး။ ဟုတ်ပါတယ်။ မိန်းမအချင်းချင်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် နှိုင်းယှဉ် ကြည့်ကြတာတွေရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်က ဒီလိုနှိုင်းယှဉ်ကြည့်ကြတာ ဟာ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ ယှဉ်ပြိုင်မှု၊ စိန်ခေါ်မှုဆိုတာမျိုးတွေနှင့် မတူပါဘူး။

လူနှစ်ယောက် ကမ္ဘာကြီးကို စိုးမိုးဖို့ ယှဉ်ပြိုင်ကြတယ်။ ဒါမှ မဟုတ် သေးရင် သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် လက်လှဲကြတယ်။ ဒါတွေဟာ ယေဘုယျအားဖြင့် ပြောရရင် ကိုယ်က အနိုင်ရချင်၊ ကိုယ်က ပိုင်စိုးချင်တဲ့ သဘောကို ပြတဲ့ အရိပ်လက္ခဏာတွေပါ။ ဒီလိုပြိုင်ပွဲမျိုး၊ ဒီလိုဗိုလ်လုချင်တဲ့ သဘောမျိုးဟာ လုံမလေးရဲ့ စရိုက် မဟုတ်ပါဘူး။ အထူးသဖြင့် အကြမ်းပတမ်းသဘောပါလာရင် ပိုပြီးတောင် ဝေးပါသေးတယ်။

အရွယ်ရောက်ပြီးသားသူတွေရဲ့ လောကမှာ အကြမ်းပတမ်းမှုကို

အမြဲသုံးနေကြတာမဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ခါတစ်လေမှသာ ရှိတတ်တာမျိုးပါ။ ဒါပေမဲ့ အကြမ်းပတမ်းမှုဟာ အရွယ်ရောက်သူတွေရဲ့ လောကကို အမြဲခြောက်လှန့်နေတတ်တယ်လေ။ ဖိုရဲ့ အပြုအမူအများ အပြားဟာ အကြမ်း ပတမ်း လုပ်ချင်တဲ့ စိတ်သဘောထားအခြေအမြစ်ကနေ ပေးထွက်လာတာဖြစ်တယ်။ လမ်းထောင့် တိုင်းမှာ ရန်ပွဲဟာ အမြဲတမ်းစောင့်ပြီး ခြိမ်းခြောက်နေတတ်တာကိုး။ စောင့်ဆိုင်းနေတဲ့ အတိုင်း လည်း ရန်ပွဲတွေဟာ မကြာခဏ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒီအခါမှာ ယောက်ျားဟာ သူ့ရဲ့ ယောက်ျားဗီဇကို အခိုင်အမာပြဖို့ ဆန္ဒကို လက်သီးဆုပ်ထဲက သူ့ကိုယ်စားရုပ်ကို သွားတွေ့တဲ့ အခါမှာ ယောက်ျား လေးဟာ သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှုရှိသွားပြီး သူ့ရဲ့ စိုးပိုင်မှုကိုလည်း ယုံကြည်မှုရှိသွားတတ်ပါတယ်။ သူ့ကို စော်ကားလာတာနဲ့ပဲ သူ့ကို အနိုင်ကျင့်ဖို့ ကြိုးစားလာတာနဲ့ ဖိုသတ္တဝါဟာ လက်သီးကို အားကိုးလာတော့တာပဲ။ ဒီအခါမှာ သူ့ကိုယ်တိုင်ဟာလည်း လက်သီးတွေရဲ့ အန္တရာယ်ကြားထဲမှာ ရောက်သွားရတော့တယ်။ တခြားလက်သီးတွေက သူ့လက်သီးကို မလွှမ်းနိုင်အောင် သူ့ကြိုးစား တယ်။ သူတစ်ပါး အနိုင်မခံရအောင် သူလုပ်တယ်။ သူ့နှလုံးသားဟာယောက်ျားစိတ် ပေါက်လာ တယ်။ အကြမ်းဖက်မှုဟာ လူတိုင်းအဖို့ သူ့ကိုသူ သစ္စာရှိသလား မရှိဘူးလားဆိုတာကို ပြသတဲ့ သက်သေသာဓကတစ်ခု ဖြစ်လာတယ်။ မိမိခံစားချက်ကို ဖော်ပြတဲ့ သက်သေအမှတ်အသား ဖြစ်လာတယ်။ ဖိုသတ္တဝါမှာ ဒီလို အကြမ်းဖက်ချင်တဲ့ ဆန္ဒမျိုး လုံးဝမရှိပါဘူးလို့ ပြောချင်းဟာ တကယ် ရှိနေတဲ့ အမှန်တရားကို ဖုံးကွယ်ငြင်းဆိုတာပဲ ဖြစ်တယ်။ ဖိုသတ္တဝါတိုင်းရဲ့ ကြွက်သားအစိုင်အခဲ တိုင်းမှာ ဒေါသကိန်းအောင်းနေတယ်။ မခံချင်စိတ်

ကိန်းအောင်းနေတယ်။ ဖီဆန်လိုစိတ် ကိန်း အောင်းနေတတ်တယ်။
မရှိဘူးဆိုရင် ဒါဟာ စိတ်ကူးယဉ်သက်သက်သာဖြစ်လိမ့်မယ်။
စိတ်အထင် သက်သက်သာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကိုယ့်ခံစားချက်တစ်ခုခုကို
ကမ္ဘာလောကကြီးရဲ့ မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာ မှတ်သားရေးချနိုင်ခြင်း မရှိရင်
ဒါဟာ လူဖြစ်ရှုံးတာနဲ့ အတူတူပဲ။

လူပျိုဘော်ဝင်စ ယောကျ်ားလေးဟာ သူ့မှာ ခွန်အားရှိတယ်။
အကြမ်းပတမ်းကို လုပ်နိုင် စွမ်းရှိတယ်ဆိုတာကို ပြသဖို့ အခွင့်ရှိတယ်။
အပျိုဘော်ဝင်စ မိန်းကလေးများကျတော့ ဒါမျိုးတွေ ပြသခွင့်မရှိဘူး။
လူပျိုဘော်ဝင်စ ယောကျ်ားလေးဟာ ကမ္ဘာလောကကြီးကို မေးခွန်းတွေ
တမေး တည်း မေးနေတယ်။ သူ မကျေနပ်ရင် ဘယ်သူ့ကိုမဆို
ဆန့်ကျင်နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေး ရှိနေတယ်။ ဒီ အခွင့်အရေးကိုလည်း သူ
အသုံးပြုတယ်။ အတည်ပြုတယ်။ ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေးကတော့ လိုက်
လျောရတယ်။ အရှုံးပေးရတယ်။ ကမ္ဘာကြီးမှာ သူမရှိလို့ လည်း ဘာမှ
မဖြစ်ဘူး။ ကမ္ဘာလောကကြီး ဟာ သူမပါဘဲနဲ့
ဘယ်ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးကိုမဆို သူယုံကြည်ခြင်းမရှိဘူး။ မိန်းကလေးဟာ
မစွန့်စားရဲ ဘူး။ မဖီဆန်ရဲဘူး၊ မတီထွင်ရဲဘူး။
ကြီးပြင်းလူလားမြောက်လာကတည်းက ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်၊ ဝေး
ဝေးကွာကွာ နေခဲ့ရပြီး နေရာကလေးတစ်ခုမှာ ပဲ
အချိန်ကုန်သွားခဲ့ရတယ်။ ရှိနေတဲ့ အရာတွေဟာ ပြောင်းလဲနေတယ်လို့
သူမထင်ဘူး။ သူတစ်ခါ တွေ့ဖူးမြင်ဖူးတဲ့ အရာတွေ ရှိနေတဲ့
အရာတွေဟာ ဒီလိုပဲ သေတစ်ပန်သက်တစ်ဆုံး ဖြစ်သွားကြမှာ လို့
သူထင်နေတယ်။

* * *